

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 3659/2025
04.06.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Драгане Маринковић, председника већа, Зорице Булајић, Ирене Вуковић, Јасмине Симовић и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Зоран Лакићевић, адвокат из ..., против тужене ББ из ..., чији је пуномоћник Александар Квастек, адвокат из ..., ради накнаде нематеријалне штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду Гж 11687/24 од 18.07.2024. године, у седници одржаној 04.06.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду Гж 11687/24 од 18.07.2024. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Београду Гж 11687/24 од 18.07.2024. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужене за накнаду трошкова одговора на ревизију.

Образложење

Пресудом Трећег основног суда у Београду П 24823/20 од 26.09.2023. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се обавезе тужена да му на име накнаде нематеријалне штете за претрпљене душевне болове због повреде угледа и части исплати износ од 300.000,00 динара, са законском затезном каматом почев од пресуђења па до исплате. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженој накнади трошкове парничног поступка у износу од 405.000,00 динара, са законском затезном каматом почев од дана стицања услова за извршење па до исплате.

Пресудом Вишег суда у Београду Гж 11687/24 од 18.07.2024. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и првостепена пресуда је потврђена. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован захтев тужене за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права и битних

повреда одредаба парничног поступка, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној применом члана 404. ЗПП.

На ревизију тужиоца тужена је благовремено одговорила.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 55/14, 87/18 и 18/20), по оцени Врховног суда нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. став 1. ЗПП у вези члана 92. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, бр. 10/23). Имајући у виду врсту спора и садржину тражене судске заштите, те начин пресуђења и разлоге нижестепених судова, у конкретном случају не постоји потреба за разматрање правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана. Нижестепени судови су о захтеву тужиоца за накнаду нематеријалне штете због повреде достојанства личности одлучили непосредном применом Уставом зајемчених права на достојанство личности (члан 23), права на слободу изражавања (члан 46) и права на петицију (члан 56), тумачећи их сагласно важећим међународним стандардима људских права, у складу са одредбом члана 18 став 3 Устава Републике Србије, при решавању питања сукоба ових људских права, те дајући предност, с обзиром на све околности конкретног случаја, праву тужене на слободу изражавања и праву на петицију, у односу на право тужиоца на достојанство личности, па нема ни потребе за уједначавањем судске праксе, нити потребе за новим тумачењем права. Поред тога, битне повреде одредаба парничног поступка не представљају дозвољени ревизијски разлог.

Сагласно наведеном, Врховни суд налази да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужиоца као изузетно дозвољеној. Из наведених разлога, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Одредбом члана 479. став 6. ЗПП, прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужба ради накнаде нематеријалне штете поднета је 06.05.2014. године. Вредност предмета спора је 300.000,00 динара.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору у коме се тужбени захтев односи на новчано потраживање чија вредност не прелази динарску противвредност 3.000 евра, што значи да се ради се о спору мале вредности у коме ревизија није дозвољена, то је и ревизија тужиоца недозвољена применом члана 479. став 6. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

Применом члана 165. став 1. у вези члана 154. ЗПП, Врховни суд је одбио захтев тужене за накнаду трошкова одговора на ревизију, јер то нису трошкови потребни за вођење ове парнице, па је одлучено као у ставу трећем изреке.

**Председник већа – судија
Драгана Маринковић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић